

ಕರುಣೆಯನ್ನು ತೋರಿದ ಮನುಷ್ಯ

(2 ಅರಸು 6:18-23)

“ಆತನು ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯನಾಗಿದ್ದನೋ ಅದು ಅವನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು.” ನಾವು ಈ ಪದವನ್ನು ಕೆಲಸಾಲಿ ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಲೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸುವವರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ: “ಅವನು ಹೊಂದಿದಂತಹ ಬಡ್ಡಿಗೆ ಆತನು ಯೋಗ್ಯನಾಗಿದ್ದನು”; “ಆ ಪ್ರಶಂಸೆಗೆ ಆತನು ಯೋಗ್ಯನಾಗಿದ್ದನು.” ಬಲು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಾವು ಇದನ್ನು ಸಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತೇವೆ: “ಆತನಿಗೆ ಸಂಭವಿಸದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೆಟ್ಟ ಸಂಗತಿಗಳಿಗೂ ಆತನು ಯೋಗ್ಯನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಆತನಿಗೆ ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ತಾನು ಹೊಂದಬೇಕಾದದ್ದನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ.” ಜಗತ್ತು ನಂಬುವುದೇ ನೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದದ್ದನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಮನುಕುಲದ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು. ಒಬ್ಬ ಕ್ರೈಸ್ತನಿಗೆ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೇಗೋ, ಉನ್ನತವಾದ ಧೈಯವು ಇರುತ್ತದೆ. ಜನರು ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಅರ್ಹರೋ ಅದನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲ ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಅವಶ್ಯವಾದದ್ದನ್ನು ಕೊಡುವುದಾಗಿದೆ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು “ಕೃಪೆ” ಅಥವಾ “ಕರುಣೆಯನ್ನು” ಈ ಲೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿದ್ದಾನೆ: “ನಿನಗೆ ಇದು ಅವಶ್ಯವಿದೆ, ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನೀನು ಯೋಗ್ಯನಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.”¹

ಈ ಪಾಠದಲ್ಲಿ, ನಾವು ಎಲೇಷನನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿಯಲು ಕಳುಹಿಸಿದ ಅರಾಬ್ಯರ ಸೇನೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಕಥೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸೋಣ. ಈ ಅಧ್ಯಯನದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ, ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾದಿಯು ವೈಲಿ ಸೈನಿಕರು ಅರ್ಹರಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಯಾವುದು ಅವಶ್ಯವಾದದ್ದನ್ನು ಕೊಡುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ನಾನು ಈ ಪಾಠಕ್ಕೆ “ಕರುಣೆಯನ್ನು ತೋರಿದ ಮನುಷ್ಯ” ಎಂಬ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ.

ಅಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಪಾರಾಗುವಿಕೆ (6:18, 19ಎ)

ಹಿಂದಿನ ಪಾಠದಲ್ಲಿ, ಎಲೇಷನ ಸೇವಕನು ದೇವರ ಸೇನೆಯು ಅರಾಬ್ಯರ ಸೇನೆಯಿಗಿಂತಲೂ ಅಪರಿಮಿತವಾಗಿ ಬಲವಾದುದಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಅಸಂಖ್ಯಾವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಬಹುಶಃ ಆತನು ಹೀಗೆ ಯೋಚಿಸಿರಬಹುದು, “ಅದ್ಭುತವಾದದ್ದು! ನಾವು ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟೆವು! ದೇವರ ಸೇನೆಯು ಈಗ ಅವರ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವುದು ಮತ್ತು ಅರಾಬ್ಯರ ಸೇನೆಯನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿಬಿಡುವುದು!” ಒಂದು ವೇಳೆ ಆತನು ಇಂಥ ಯೋಚನೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾದರೆ, ಅದು ದೇವರು ಸೂಚಿಸಿದ ಪಾರಾಗುವಿಕೆಯು ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಆತನು ಬಹುಶಃ ನಿರಾಶನಾಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಒಂದು ವೇಳೆ ದೇವರು ಅರಾಬ್ಯರ ಸೇನೆಯನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿದ್ದಾದರೆ, ಅರಾಬ್ಯರ ಅರಸನು ಇನ್ನೊಂದು ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದ್ದರಿಂದ ದೇವರು ಇನ್ನೊಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದನು, ಅರಾಬ್ಯರ ಅರಸನಿಗೂ ಮತ್ತು ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯ ಅರಸನಿಗೂ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಪಾಠವನ್ನು ಕಲಿಸಲು ಯೋಚಿಸಿದ್ದನು.

ಎಲೇಷ ಮತ್ತು ಆತನ ಸೇವಕನು ಪಟ್ಟಣದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಮತ್ತು ಗುಡ್ಡವನ್ನು² ಇಳಿದು ಸೈನ್ಯಬಿರುವಲ್ಲಿ ಹೋದರು (ವಚನ 18ಎ). ಪ್ರವಾದಿಯು ದೇವರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸೇವಕನ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಲು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು, ಈಗ ಆತನು ತನ್ನ ವೈಲಿಯನ್ನು ತಲುಪುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ: “ಸ್ವಾಮೀ

ಈ ಜನರನ್ನು ಕುರುಡರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡು” (ವಚನ 18ಬ) ಎಂದು ಆತನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ, ಅವರ ಕಣ್ಣುಗಳು ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟವು. ಈ ಕುರುಡ ಬಹುಶಃ ದೈಹಿಕವಾದದ್ದಾಗಿತ್ತು. (ಎರಡು ನೂರು ಮೂರು ನೂರು ಸೈನಿಕರು, ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಕೈಯನ್ನಿಟ್ಟು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಮುಗ್ಧರಿಸುತ್ತಾ ನಡೆಯುವ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನಾನು ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ!) ಅಲ್ಲ, ಹೇಗೋ, ಅವರೊಡನೆ ಇರುವ ಸಮಸ್ಯೆಯು ದೈಹಿಕವಾದ ಕುರುಡತೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯೊಂದಿಗೆ ಆಗಿತ್ತು, ಎಲ್ಲಾ ಸೈನಿಕರೂ ಒಮ್ಮೇಲೆ ಕುರುಡರಾದದ್ದಾರೆ, ಅವರು ಭಯದಿಂದ ತುಂಜದವರಾಗಿರುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ? ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುವಂತಹ ತಾವು ತಿಳಿಯದ ಮತ್ತು ನೋಡದಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಲು ಯಾವುದು ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ? ಸೂಚಿಸುವುದೇನೆಂದರೆ G. Rawlinson ಅವರು, “ಅನುಮಾನಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಅವರು ಹಿಂತಿರುಗಲು ಅವಸರಿಸಿದರು.”³ ಯಾವುದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೇಲೆ ದೈಹಿಕ ಕುರುಡತನದ ಹೊಡತಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದರೆ, ಅವರು ಯಾವುದೇ ದಾರಿಯನ್ನು ಕಾಣದೇ ತಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಇತ್ತೀಚೆಯ ಭಾಷೆಯ ಎರಡೂ ಪದಗಳು ಇಲ್ಲ ಬಳಸಲ್ಪಟ್ಟವೆ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಪದವಾದ “ಕುರುಡತನ” ಇದು ದೈಹಿಕವಲ್ಲದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದಾಗಿದೆ. “ಕುರುಡತನವು” ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಕೊರತೆಯನ್ನೂ ಅಥವಾ ದೌರ್ಬಲ್ಯವನ್ನು ಯೋಚಿಸುವುದನ್ನೂ ಅಥವಾ ವಿವೇಚನಾರಹಿತರಾಗಿರುವುದನ್ನೂ⁴ ಸೂಚಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಅನೇಕ ಲೇಖಕರು ವಚನ 18ರಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಲಾದ “ಕುರುಡತನ” ಎಂಬ ಪದವು ಸೈನ್ಯವು ಎಲೇಷನ್‌ನ್ನು ನಂಬಲು ಮತ್ತು ಆತನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುವಂತಹ ಮಾನಸಿಕ ಗಲಜಲಯಾಗಿತ್ತು⁵ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳು ಇವೆ. ಮೊದಲು, ಎಲೇಷನ್‌ ತನ್ನ ಸೇವಕನ ಕಣ್ಣುಗಳು ತೆರೆಯಲ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು, ಅದರ ಅರ್ಥವು ಆತನ ಸೇವಕನ ದೈಹಿಕ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲ. ಆತನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಾಗ, ಅದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ಆತನ ವೈರಿಗಳ ಕಣ್ಣುಗಳು ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟವು, ಆತನ ಮನದಲ್ಲಿ ಅವರ ದೈಹಿಕ ಕಣ್ಣುಗಳು ಎಂಬುದಿರಲಿಲ್ಲ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಇದೊಂದೇ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚೆಯ ಪದವಾದ “ಕುರುಡತನ” ಎಂಬ ಪದವು ಭಾಷಾಂತರಗೊಂಡಿದ್ದು ಇದು ಅದಿಕಾಂಡ 19:11ರಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಲೇಖಕರು ನಂಬುವುದೇನೆಂದರೆ ಅದಿಕಾಂಡ 19:11 ಸೂಚಿಸುವುದೇನೆಂದರೆ ದೈಹಿಕ ಕುರುಡತೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾ “ಕುರುಡಾಗಿರುವ” ವಿಚಾರವನ್ನು ಬೈಬಲ್ ಸದಾ ಬಳಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ (ನೋಡಿರಿ ಮತ್ತುಯ 15:14; 23:16; 2 ಪೇತ್ರ 1:9; ಪ್ರಕಟನೆ 3:17).

ಅರಾಮ್ಯರ ಸೈನ್ಯದ ಬಗೆಗೆ ಎಲೇಷನ್ ಮನದಲ್ಲಿ ವಿನೇ ಇರಲ, ಕರ್ತನ ಆತನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿದನು: “ಆತನು ಅವನ ಮೊರೆಯನ್ನು ಲಾಠಿ ಅವರನ್ನು ಕುರುಡರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದನು” (2 ಅರಸು 6:18ಸಿ).

“ಆಗ ಎಲೇಷನ್ ಅವರಿಗೆ ನೀವು ಹೋಗಬೇಕೆಂದಿದ್ದ ಪಟ್ಟಣವೂ, ದಾರಿಯೂ ಇದಲ್ಲ; ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬನ್ನಿರಿ, ನೀವು ಹುಡುಕುತ್ತಿರುವ ಮನುಷ್ಯನ ಬಳಿಗೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ” (ವಚನ 19ಎ) ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಎಲೇಷನ್ ಸೈನಿಕರೊಡನೆ ಸುಳ್ಳನ್ನು ಹೇಳಿದನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಆತನು ಖಂಡನೆಗೆ ಒಳಗಾದನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುವಂತಹ ಚರ್ಚೆಗೆ ಈ ಹಾಳೆಗಳೇ ತುಂಜ ಓಗುತ್ತವೆ. ಮೂರಾದರೂ ವಕ್ರಣಗಳು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಇಲ್ಲವೆ:

- ಎಲೇಷನ್ ವೇವರ ನಿಯೋಗಿಯಾಗಿದ್ದ ವಿರೋಧಿ ಬಣದೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ನಮ್ಮ ಪ್ರಸ್ತುತ ಸರಣಿಯಲ್ಲಿ, ನೀರು ರಕ್ತವಾದದ್ದನ್ನು ಯೋಚಿಸಲು ಮೋವಾಬ್ಯಲಿಗೆ ಆತನು ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟದ್ದನ್ನು ನಾವು

ನೋಡುತ್ತೇವೆ (3:22-24). ಈ ಪಾಠದಿಂದ ಮುಂದೆ ಬಂದಂತೆ, ಆತನು ಅರಾಮ್ಯರ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ “ರಥಾರಥಾಶ್ವಗಳ ಶಬ್ದವನ್ನು ಮತ್ತು ಮತ್ತು ಅಶ್ವಗಳ ಶಬ್ದವನ್ನೂ ಕೇಳಬೇಕು” ಅನ್ನುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು (7:6). ಮತ್ತು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಎಲೇಷನ ಮಾತುಗಳು “ರಣನೀತಿಯ ಹಂಚಿಕೆಯ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಇರುವಂತವುಗಳಾಗಿದ್ದು, ಯಾವಾಗಲೂ ಯುದ್ಧದಲ್ಲ ನ್ಯಾಯಯುಕ್ತವಾದದ್ದನ್ನು ಭಾವಿಸುವಂತದ್ದಾಗಿರುವಂತದ್ದು.”⁶ Rawlinson ಬರೆಯುವುದೇನೆಂದರೆ “ಸಮಯದ ನೈತಿಕತೆಯಲ್ಲಿ, ಮತ್ತು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತುತವಿರುವ ನೈತಿಕತೆಯ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಯದವರೆಗೂ, ಇದು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವೈರಿಯನ್ನು ಮೋಸ ಗೊಳಿಸಲು ಸಮರ್ಥನೀಯವಾಗಿ ಇಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು ಆಗಿದೆ.”⁷

- ಎಲೇಷನ ಮಾತುಗಳು ಅನ್ಯಾತ್ಮವಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, “ತಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿ [ಆತನ] ಹೇಳಿಕೆಗಳು ಅಸತ್ಯವಾದವುಗಳಲ್ಲ.”⁸ ದೋತಾನ ಆತನು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪಟ್ಟಣವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ - ಆತನು ಸಮಾರ್ಯದಲ್ಲ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದನು - ಮತ್ತು ಆತನು ಅವರನ್ನು ಅವರು ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದವನೆಡೆಗೆ (ತನ್ನೆಡೆಗೇ) “ಕರೆತಂದನು.”
- ನಾವು ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಕಥಾಪಾತ್ರಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚಾದದ್ದನ್ನು ಕಲಯಬಹುದು (ರೋಮಾಪುರ 15:4), ಆದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಅಳತೆ ಗೋಲುಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ತೀರ್ಪು ಮಾಡುವುದು ಯೋಗ್ಯವಾದದ್ದಲ್ಲ.

ಅರಾಮ್ಯರು ಎಲೇಷನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಲು ಒಪ್ಪಿದರು, ಮೆರವಣಿಗೆಯು ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಎಂಥ ದೃಷ್ಟಿ ಅದಾಗಿರಬಹುದು: ಪ್ರವಾದಿ ಮತ್ತು ಆತನ ಸೇವಕ ನೂರಾರು ದಿಕ್ಕೆಲ್ಲ ಸೈನಿಕರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದರು!

ಪೌಪಾಥಿ ಅರಸ (6:19ಜ -23)

ಕೊನೆಗೂ ಅವರು ಸಮಾರ್ಯ ಪಟ್ಟಣದೊಳಕ್ಕೆ ಬಂದರು (ವಚನ 19ಜ). ತನ್ನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತಹ ಅರಾಮ್ಯರ ಸೇನೆಯೊಡನೆ ಎಲೇಷನು ಪಟ್ಟಣದ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತಲುಪುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಅಲ್ಲಿನ ಬಿಸ್ಕೆಯವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಕಳಕಳಯನ್ನೂ ನೀವು ಊಹಿಸಬಲ್ಲರಾ? ಎಲೇಷನು ಬಾಗಿಲು ಕಾಯುವವರಿಗೆ ಸಮಜಾಯಿಸಿ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆಸಿದನು, ಮತ್ತು ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಪಟ್ಟಣದ ಕೇಂದ್ರ ಭಾಗಕ್ಕೆ ನಡೆಸಿದನು (ವಚನ 20ಎ, ಡಿ) - ಅರಸನ ಅರಮನೆಯ ಮುಂದಿನವರೆಗೂ (ನೋಡಿಲಿ ವಚನ 21ಎ). ನಂತರ ಪ್ರವಾದಿಯು ತಿರುಗಿ, “ಕರ್ತನೇ, ಇವರ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತೆರೆ” (ವಚನ 20ಜ) ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು.

“ಯೆಹೋವನು ಅವರ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತೆರೆದನು ಮತ್ತು ಅವರು ನೋಡಿದರು” (ವಚನ 20ಸಿ). ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಶುದ್ಧವಾಯಿತು. ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಗಳು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು, ಮತ್ತು ಅವರು ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿದರು. ಅವರು ನೋಡಿದರು. ಅವರು ನೋಡಿದ ಸಂಗತಿಗಳಿಂದ ಅವರು ಆಘಾತಕ್ಕೊಳಗಾದರು. ಅವನ ಮಾತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಎಲೇಷನು ಅವರು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದ ಮನುಷ್ಯನೆಡೆಗೆ ಅವರನ್ನು ನಡೆಸಿದ್ದನು: ಅವನೇ ಅವರ ಮುಂದೆ ನಿಂತುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಹೇಗೋ. ಅವರು ದೋತಾನನ್ನು ಸುತ್ತುವರೆದಿದ್ದರು, ಮತ್ತು ಈಗ ಅವರು ಸಮಾರ್ಯ ಪಟ್ಟಣದವರಿಂದ ಮತ್ತು ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯನ ಅರಸನ ಅಂಗರಕ್ಷಕರಿಂದ ಸುತ್ತುವರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರು ಎಲ್ಲಾ ಆಯುಧಗಳು ಅವರನ್ನೆ ಗುಲಿಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದವು!

ಅರಸನಿಗೆ ಸುದ್ದಿಯು ಮುಟ್ಟಿತು, ಮತ್ತು ಆತನು ಆ ನೋಟದೊಡನೆ ಧಾವಿಸಿದನು. ಅರಾಮ್ಯರ ಸೇನೆಯನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಆತನು ಸ್ತಂಭಭೂತನಾದನು. ಆತನು ಎಲೇಷನಿಗೆ “ಅಪ್ಪಾ, ನಾನು ಇವರನ್ನು ಸಂಹರಿಸಲೋ ಸಂಹರಿಸಲೋ?” (ವಚನ 21) ಎಂದು

ಕೇಶದನು. “ಅಪ್ಪಾ” ಈ ಪದವು ಗೌರವಪೂರ್ವಕವಾದದ್ದು ಮತ್ತು ಶರಣಾಗುವಂತದ್ದಾಗಿದೆ. ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲ ಅರಸನು, ಪ್ರವಾದಿಗೆ ಗೌರವವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಎಲೇಷನು ಬೆನ್ನದದನ ಸೇನೆಯಿಂದ ಆತನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥನಾದನು, ಮತ್ತು ಈಗ ಎಲೇಷನು ಬೆನ್ನದದನ ಸೈನ್ಯದ ದೊಡ್ಡ ತುಕಡಿಯನ್ನು ಈಗ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. “ಅಪ್ಪಾ, ನಾನು ಇವರನ್ನು ಸಂಹರಿಸಲೋ ಸಂಹರಿಸಲೋ?” ಎಂಬ ಪುನರಾವರ್ಥನೆಯು ಕಾತರತೆ ಮತ್ತು ದುರಾಲೋಚನೆಯನ್ನು ಇದು ಸೂಚಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಅರಸನು ಭಾವಾವೇಷದಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೂ ಕೆಳಕ್ಕೂ ಜಿಗಿದಾಡುವುದನ್ನು ನಾನು ನನ್ನ ಮನದಲ್ಲ ಕಾಣುತ್ತೇನೆ.

ಎಲೇಷನು ಆತನಿಗೆ “ಬೇಡ” (ಕೊಲ್ಲಬಾರದು) ಎಂದನು (ವಚನ 22ಎ). ಅವರೋ ದೇವರ ಸೆರೆಯಾಳಾಗಿದ್ದಾರೇ, ಹೊರತು, ಯೋರಾಮನ ಸೆರೆಯಾಳುಗಳಲ್ಲ. Robert Vannoy ಸೂಚಿಸುವುದೇನೆಂದರೆ, ದೇವರು ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರಿಗೂ ಮತ್ತು ಅವರ ಅರಸನಿಗೂ ಕಲಸಲು ಬಯಸಿದ ಪಾಠವೇನೆಂದರೆ “ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸುರಕ್ಷಿತೆಯು ಕೊನೆಗೂ [ಆತನಿಂದಲೇ] ಕಾಪಾಡಲ್ಪಡುತ್ತಿತ್ತು. ಹೊರತು ಸೇನೆಯ ಬಲದಿಂದಲ್ಲ ಅಥವಾ ಯುದ್ಧ ಕಾಶದಿಂದಲ್ಲ.”¹⁰

ಎಲೇಷನು ಅರಸನಿಗೆ “ತತ್ತ್ವಜಿಲ್ಲುಗಳಿಂದ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಸೆರೆಯಾಗಿ ತಂದವರನ್ನು ನೀನು ಸಂಹರಿಸುವೆಯಾ”¹¹ (ವಚನ 22ಬ). ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವು “ಇಲ್ಲ” ಎಂದಾಗಿರಬಹುದು; ನಿಯಮದ ಪ್ರಕಾರ ಯುದ್ಧದ ಸೆರೆಯಾಳುಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರಕರಣವು ಹೀಗಿರುವಾಗ, ಜೋರಾಮನು ತಾನು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಸೆರೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೇ ಇರುವವರನ್ನು ಯಾಕೆ ಕೊಲ್ಲಬೇಕು?

“ಈ ಸೈನಿಕರು ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ?” ಎಂಬ ಇದು ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳುವ ಸಮಯವಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೆ, ಅವರು ದೇವಜನರನ್ನು ನಿರ್ನಾಮ ಮಾಡುವವರಾಗಿದ್ದರು; ಮತ್ತು ಅವರ ಪ್ರಸ್ತುತ ಕಾರ್ಯವೆಂದರೆ ಅವರ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿಯುವುದು, ಬಹುಶಃ ದೇವರ ಪ್ರವಾದಿಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದೂ ಸಹ ಆಗಿತ್ತು. ಒಟ್ಟೀಯ ಪ್ರಕರಣವು ಅವರು ಕಠಿಣದಾಯಕವಾದ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ, ಅಂದರೆ ಮರಣಕ್ಕೂ ಕೂಡಾ ಯೋಗ್ಯರನ್ನಾಗಿರಿಸುವ ಒಂದು ಪ್ರಸಂಗವನ್ನೂ ಇಲ್ಲ ಯೋಚಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಬಹುಶಃ ಅವರು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರು - ಆದರೆ ದೇವರು ಇನ್ನೂ ವಿಭಿನ್ನವಾದ ಯೋಚನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದನು. ತಿರುಗಿ, ಒಂದು ವೇಳೆ ದೇವರು ಅವರನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿದರೆ, ಬೆನ್ನದದನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಯುದ್ಧಸೇನೆಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ದೇವರ ಮನದಲ್ಲ ವಿಭಿನ್ನವಾದ ವಿಚಾರವಿತ್ತು, ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಅರಾಮ್ಯಲಿಗೆ ಅವರು ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯರಾಗಿದ್ದರೋ ಅದನ್ನು ಕೊಡದೇ ಅವರಿಗೆ ಅವಶ್ಯವಾದದ್ದನ್ನು ಕೊಡುವ ಮೂಲಕ ಅವರನ್ನು ಸಂಪನ್ನಗೊಳಿಸಿದನು.

ಅವರಿಗೆ ಅವಶ್ಯವಾದದ್ದು ಏನು? ಮೊದಲು, ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಬಲವನ್ನು ಪುನಸ್ಥಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವಶ್ಯವಿತ್ತು. ಹನ್ನೆರಡು ಮೈಲಗಳ ಇಡೀ ರಾತ್ರಿಯವರೆಗೆ ಸೈನಿಕರ ಕ್ರಮವಾದ ನಡಿಗೆಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಅವರಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವುದು - ಅರಾಮ್ಯಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುವುದು ಅವಶ್ಯವಿತ್ತು. ಹೇಗೆ ಎಲೇಷನು ಅರಸನಿಗೆ “ಅವರಿಗೆ ಅನ್ನ ಪಾನಗಳನ್ನು ಕೊಡು; ಉಂಡು ಕುಡಿದ ತಮ್ಮ ಯಜಮಾನನ ಬಳಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಹೋಗಲಿ” (ವಚನ 22ಸಿ) ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಪ್ರವಾದಿಯು ಆತನಿಗೆ ವೈಲಿಗಳಿಗೆ ಉಣಿಸಲು ಹಾಗೂ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಲು ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಜೋರಾಮನು ಅಪ್ಪಾಯ್‌ಚಕಿತನಾಗಿರಬೇಕಲ್ಲವೇ? ಬಹುಶಃ - ಆದರೆ ಆತನು ಪ್ರವಾದಿಯು ತನಗೆ ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ಮಾಡಿದನು. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಆತನು ಹೆಚ್ಚಿನದನ್ನೇ ಮಾಡಿದನು: “ಅವರಿಗೋಸ್ಕರ ಔತಣಕೂಟವನ್ನೂ ವಿರ್ಪಡಿಸಿದನು” (ವಚನ 23ಎ).

ಅರ್ಥವತ್ತಾದ ಪರಿಣಾಮ (6:23)

ಅರಸನೇ ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತನಾಗಿದ್ದರೆ, ಅರಾಮ್ಯರ ಸೈನಿಕರು ಸಹ ಇದರ ಎರಡರಷ್ಟು ಆಗಿರಬೇಕು. ಅವರ ಮೇಜುಗಳು ಆಹಾರದಿಂದ ತುಂಬಿಸಲ್ಪಟ್ಟಾಗ ಅವರು ವಿಸ್ಮಿತರಾಗಿ ಇದ್ದುದನ್ನು ನಾನು ಚಿತ್ರಿಸಬಲ್ಲೆನು: “ಅವರ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದ ಶಂಕೆಯನ್ನೂ ನಾನು ನೋಡಬಲ್ಲೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲೆ? ಮೊದಲ ತುತ್ತನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ತಿಳಿದಿರಬೇಕು?” ಆದರೆ ಯಾವುದೇ ಅಸ್ಪಷ್ಟತೆಯ ಜಿನ್ನೆಯ ಕಾಣದ್ದರಿಂದ, ಅವರು ಬಹುಶಃ ಉತ್ಸುಕತೆಯಿಂದ ಅವರು ಆಹಾರವನ್ನು ತಿಂದು ಮುಗಿಸಿದರು.

ಸೇನೆಯು ತಿಂದು ಕುಡಿದಾದ ಮೇಲೆ, ಅರಸನು ಅರಾಮ್ಯರ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಅವರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು (ವಚನ 23ಬ). ಅವರು ಇನ್ನೂ ಸಂಶಯಿತರಾಗಿಯೇ ಇದ್ದಿರಬಹುದು, ಮತ್ತು ಅರಸನ ಜಿಲ್ಲೆಗಾರರು ತಮ್ಮ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ತಡೆಯುವಂತೆ ಜಿಲ್ಲೆ ಪಥವನ್ನು ಒಡ್ಡಿರಬಹುದೇ ಎಂಬ ಶಂಕೆಯಿಂದ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಓರೆಗಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಯಾವುದೇ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯು ಬರದಿದ್ದಾಗ, ಅವರು ತಮ್ಮ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅವನಲಿಸಿದರು. ಅವರ ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲದ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಮತ್ತು ಅವರು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ತಿರುಗಿದ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಿ ನಗುತ್ತಿದ್ದನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಬಲ್ಲೆ.

ಹೀಗೆ “ಅವರು ಯಜಮಾನನ ಬಳಿಗೆ ಹೋದರು” (ವಚನ 23ಸಿ): ದೋತಾನಿನ ಬಯಲನ್ನು ಅವರು ದಾಟಿದರು ಮತ್ತು ಬೆಟ್ಟಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಅರಾಮ್ಯರ ಒಳಗಡೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ಅಂತಿಮವಾಗಿ, ಅವರು ದಮಸ್ಕಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ಅವರು ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ, “ಸೈನ್ಯವು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಂತು!” ಎಂಬ ಸಮಾಚಾರವೂ ಕೂಡ ಹೊರಟಿತು. ಅವರು ಅರಮನೆಯ ಮೈದಾನಕ್ಕೆ ಪಥಸಂಚಲನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ, ಅರಸನು ಬಹುಶಃ ಅವರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿದ್ದಿರಬಹುದು. Wayne Kilpatrick ರವರು, ಅಲ್ಲ ಉದಯಿಸಿದ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಚಿತ್ರಿಸಲಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಇಲ್ಲಿದೆ:

ಅರಸನು ದಂಡನಾಯಕನಿಗೆ ಹೀಗೆ ಕೇಳಿದನು,

“ಪ್ರವಾದಿಯನ್ನು ನೀನು ಹುಡುಕಿದೆಯಾ?”

“ಹೌದು, ನಾವು ಮಾಡಿದೆವು.”

“ಆತನನ್ನು ಕೊಂದೆಯಾ?”

“ಇಲ್ಲ.”

“ಆತನನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕರೆತಂದೆಯಾ?”

“ಇಲ್ಲ.”

ಆಶ್ಚರ್ಯಯುಕ್ತವಾಗಿ, ಅರಸನು “ನೀವು ಆತನನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದಾರರೆ, ಆತನನ್ನು ಯಾಕೆ ಕೊಲ್ಲಲಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಆತನನ್ನು ಯಾಕೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕರೆತರಲಿಲ್ಲ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಆಗ ದಂಡನಾಯಕನು “ನೀನು ಒಳ್ಳೆಯ ಆಸನವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೀಯಾ, ಒಡೆಯಾ, ಯಾಕೆಂದರೆ ಇದನ್ನು ನೀನು ನಂಬಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ!” ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದನು.¹²

ಅರಾಮ್ಯರ ಸೇನೆಗೆ ಎಲೇಷನ್ ಮಾಡಿದಂತಹ ಈ ಉಪಚಾರದ ಪರಿಣಾಮವು ಏನಾಗಿತ್ತು? 23ನೇಯ ವಚನದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿನ ಈ ಕಥೆಯು ನಾಟಕೀಯ ಸಮಾರೋಪದೊಡನೆ ನೋಡಿದರೆ “ಅಂದಿನಿಂದ ಸುಲಗೆ ಮಾಡುವ ಅರಾಮ್ಯರ ಗುಂಪುಗಳು ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರ ಪ್ರಾಂತ್ಯದೊಳಗೆ ತಿರುಗಿ ಬರಲಿಲ್ಲ.” ಆ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕ ವಾದದ್ದನ್ನು ಕೊಡುವುದರ ಬದಲಾಗಿ ಅದು ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆಯೋ ಅದಕ್ಕೆ ಕೊಡುವುದು ಶಾಂತಿಯ ಫಲವನ್ನು

ಹೊಂದಿತ್ತು. ಆ ಶಾಂತಿಯು ಅಲ್ಪಾವಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಬಹುದಾಗಿತ್ತು (ನೋಡಿಲಿ ವಚನ 24); ನಾವು ಅದನ್ನು ಯುದ್ಧ ವಿರಾಮ ಅಥವಾ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಸಂಧಿ ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದು. ಇದು ಸಮಾಧಾನವಲ್ಲವೇ ಮತ್ತೇನು?

ಅರಾಮ್ಯರ ಅರಸನು ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯನೊಳಗೆ ಸುಅಗೆ ಮಾಡಲು ಗುಂಪುಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವುದನ್ನು ಯಾಕೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದನು? ಆತನೇನಾದರೂ ಯೋರಾಮನ ಒಳ್ಳೆತನದ ಭಾವನೆಯೊಂದು ಆತನು ಅಲುಗಾಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟನೇ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯನಲ್ಲ ಪ್ರವಾದಿಯು ಇರುವ ತನಕ ಆತನು ತನ್ನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಚಾರಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವನು ಮತ್ತು ಕಳಿಸುವುದು ಬೇಡವೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿರಬಹುದಲ್ಲವೇ? ಬೆನ್ದದದನ ಪ್ರೇರಣೆಯು ವಿನಾಗಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿಯುವು, ಆದರೆ ಪರಿಣಾಮವು ನಾವು ಅನುಭವಿಸುವ ಹಾಗೆ: “ಅರ್ಥವತ್ತಾದ ಪರಿಣಾಮವು ಎಂದರೆ ಕರುಣೆಯನ್ನು ತೋರಿ ಸುವುದೇ ಸಮಾಧಾನವಾಗಿದೆ.”

“ಅವರು ಹೊಂದಲು ಯೋಗ್ಯವಾದಂತಹದನ್ನು” ಮಾತ್ರ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾಳಜಿಯುಳ್ಳವರನ್ನು ವರ್ಷಗಳುಳ್ಳದ್ದಕ್ಕೂ ನೋಡಿದಂತಹವರೊಡನೆ ನಾನು ಮಾತನಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಹಲವುಬಾರಿ, ಕರುಣೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ಸಮಾಲೋಚನೆಯಿಂದ ಪ್ರತಿ ಸ್ಪರ್ಧಿಯಂತೆ ವ್ಯವಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸೂಚಿಸಿದಾಗ, ಬಂದಂತ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯು, “ಆದರೆ ಅವನು [ಅಥವಾ ಅವಳು] ಅದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯನಲ್ಲ (ಯೋಗ್ಯಳಲ್ಲ)” ಎಂದಾಗಿತ್ತು. ಈ ಹಾರದಿಂದ ನಾವೇನನ್ನೂ ಕಲಿಯದಿದ್ದರೂ, ಜನರಿಗೆ ಯಾವುದು ಅವಶ್ಯವಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೊಡುವುದರ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ನಾವು ಕಲಿಯೋಣ ಹೊರತಾಗಿ ಯಾವುದನ್ನು ಹೊಂದಲು ಯೋಗ್ಯರಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನಲ್ಲ, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಕಠಿಣವಾದ ಮಾತುಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ಕಠೋರವಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಗೂ ಯೋಗ್ಯ ವಾಗಿದ್ದರೂ, “ಆತನಿಗೆ ಅವಶ್ಯವಾದದ್ದೇನು?” ಎಂದು ಕೇಳು. ಆತನಿಗೆ ಕರುಣೆಯು ಅವಶ್ಯವಿದೆಯೇ? ಆತನಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು ಇದೆಯೇ? ಹಲವು ಬಾರಿ ಯಾರು ಅರ್ಹತೆಗೆ ಅಯೋಗ್ಯವಾಗಿರುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯು ಬಲು ಅವಶ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಜನರಿಗೆ ಅವರು ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಅದರ ಬದಲಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಯಾವುದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೋ ಅದನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಮಹತ್ವದ್ದೆಂದು ಯೇಸು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಪರ್ವತ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ, ಆತನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ,

ಅಲ್ಲ ವಿನು ಬರೆದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವು ಕೇಳಿದ್ದೀರಿ, “ನಿನ್ನ ನೆರೆಯವನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿ ನಿನ್ನ ವೈರಿಯನ್ನು ಹಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು” ಹೇಳಿದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಕೇಳಿದ್ದೀರಷ್ಟೆ. ಆದರೆ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ - ನಿಮ್ಮ ವೈರಿಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿರಿ; ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹಿಂಸೆ ಪಡಿಸುವವರಿಗೋಸ್ಕರ ದೇವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿರಿ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ, ನೀವು ಪರಲೋಕ ದಲ್ಲರವ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಗೆ ಮಕ್ಕಳಾಗುವಿರಿ. ಆತನು ಕೆಟ್ಟವರ ಮೇಲೆಯೂ ಒಳ್ಳೆಯವರ ಮೇಲೆಯೂ ತನ್ನ ಸೂರ್ಯನು ಮೂಡುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ; ನೀತಿವಂತರ ಮೇಲೆಯೂ ಅನೀತಿವಂತರ ಮೇಲೆಯೂ ಮಳೆಸುಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಿಮಗೆ ಪ್ರೀತಿ ತೋರಿಸುವವರನ್ನೇ ನೀವು ಪ್ರೀತಿಸಿದರೆ ಫಲವೇನು? ಭ್ರಷ್ಟರೂ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೇ. ನಿಮ್ಮ ಸಹೋದರರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ನೀವು ಮರ್ಯಾದೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ವಿನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದ ಹಾಗಾಯಿತು? ಅನ್ಯಜನಾಂಗಗಳೂ ಸಹ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೇ. ಅದದರಿಂದ ಪರಲೋಕ ದಲ್ಲರವ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯು ಯಾವ ದೋಷವೂ ಇಲ್ಲದವನಾಗಿರುವಂತೆ ನೀವೂ ದೋಷವಿಲ್ಲದವರಾಗಿರಿ (ಮತ್ತಾಯ 5:43-48; ನೋಡಿಲಿ ಲೂಕ 6:27-36).

ಹೌಲನು ತನ್ನ ರೋಮಾಪುರದವರಿಗೆ ಬರೆದ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಇದೇ ಸತ್ಯವನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ:

ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ನಿಮ್ಮಿಂದಾಗುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಎಲ್ಲರ ಸಂಗಡ ಸಮಾಧಾನದಿಂದಿರಿ. ಕ್ರಿಯೆ, ನೀವೇ ಮುಖ್ಯಗೆ ಮುಖ್ಯ ತಿಳಿಸುವದನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಜಿಡಿ. ಯಾಕಂದರೆ ಮುಖ್ಯಗೆ ಮುಖ್ಯ ತಿಳಿಸುವದು ನನ್ನ ಕೆಲಸ, ನಾನೇ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ಕೊಡುವೆನು ಎಂದು ಕರ್ತನು ಹೇಳಿ ತ್ತಾನೆಂಬುದಾಗಿ ಬರೆದದೆ. ಹಾಗಾದರೆ ನಿನ್ನ ವೈಲಿ ಹಸಿದಿದ್ದರೆ ಅವನಿಗೆ ಉಣ್ಣೆ ಬಡಿಸು: ಬಾಯಾಲಿದ್ದರೆ ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಡು. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅವನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೆಂಡಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿಟ್ಟಂತಾಗುವದು (ನೋಡಿರಿ ಜ್ಞಾನೋಕ್ತಿ 25:21, 22). ಕೆಟ್ಟತನಕ್ಕೆ ಸೋತುಹೋಗದೆ ಒಳ್ಳೆಯ ತನದಿಂದ ಕೆಟ್ಟತನವನ್ನು ಸೋಲಿಸು (ರೋಮಾಪುರ 12:18-21).

ಇತರರು ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೋ ಅದನ್ನು ಕೊಡುವದಕ್ಕಿಂತ ಅವರಿಗೆ ಅವಶ್ಯವಾದದ್ದನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಾಗ, ಶಾಂತಿಯು ಅವರಿಗೆ ಖಚಿತವಾಗಿಸಿಕ್ಕುವದೋ? ಇಲ್ಲ, ಯಾವಾಗಲೂ ಇಲ್ಲ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ, ಕರ್ತನು ಬಯಸಿದ್ದನ್ನು ನೀವು ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಹಾಗೆ ಸಂತ್ಯಷ್ಟಿಯಿರುವದು. “ಎಲ್ಲಾ ಜನರೊಡನೆ ಸಮಾಧಾನದಿಂದ” ಇರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನೀನೇನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ನೀನು ಬಯಸುತ್ತಿ, ಕ್ರೈಸ್ತರಾಗಿ ಇರಲು ಬಯಸುವವರು ಎಂದಿಗೂ ನೋವುಂಟು ಮಾಡರು ಮತ್ತು ಇದು ಸದಾ ಸಹಾಯವಾದದು. ಒಂದು ಸಂಗತಿಯಂತೂ ನಿಶ್ಚಿತವಾದದ್ದು: “ಪ್ರತಿಕಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು” (ಪ್ರತಿಕಾರ) ಎಂದಿಗೂ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ತರದು; ಇದು ಕೇವಲ ಕಲಹವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಸಮಾಧಾನಕ್ಕಿರುವ ಒಂದೇ ನಿಲವುಗಳಿಂದರೆ ಜನರಿಗೆ ಅವಶ್ಯವಾದದ್ದನ್ನು ಕೊಡುವದು, ಹೊರತಾಗಿ ಅವರು ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿರುತ್ತಾರೋ ಅದನ್ನಲ್ಲ.

ಅನೇಕ ಚಿಂತೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಸ್ಥಿತಿಗಳು ಇಂದಿವೆ; ಗಂಡಹೆಂಡಿರ ನಡುವೆ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ, ಪೋಷಕರು ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಮಧ್ಯ ಸಂಘರ್ಷ, ನೆರೆಯವರೊಡನೆ ಅಸಮಧಾನ, ಸರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ವಿರೋಧ, ಇಸ್ಲಾಮೀಲ್ಯ ಮತ್ತು ಅರಾಬ್ಯರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂತಹದಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಕೆಯಾದ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಮಧ್ಯದ ದ್ವೇಶಭಾವನೆಗಳೂ ಕೂಡಾ, ಅಲ್ಲವೆ. ಎಲ್ಲಾ ಸೈನಿಕರೂ ಒಡೆಯನ ರಣನೀತಿಯನ್ನು ಪಾಲಿಸಲು ನಿರ್ದಲಿಸಿದ್ದಾದರೆ ಅದು ಅಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದದ್ದಲ್ಲವೇ? “ಆತನು ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಪ್ರತಿವಾದವನ್ನು ಕೊಡುವ ಬದಲು, ಆತನಿಗೆ ಅವಶ್ಯವಿದ್ದುದನ್ನು ನಾವೂ ಕೊಡುವಾ.” ಅದು ಸಂಭವಿಸಿದ್ದಾದರೆ, ನಾನು ಅಶ್ಚರ್ಯಪಡಲಾರೆನು, ಅನೇಕ ಪ್ರಕಣಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಲೀತಿಯ ಪರಿಣಾಮವು ಘೋಷಿತವಾಗಿರಬಹುದು ಅದು “ವೈರಭಾವವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವಾ!” ಹೌದು, ಇದು ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ, ಪಾಪವು ತುಂಬಿದ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇದು ಸಂಭವಿಸದು ಎಂಬುದರ ಬಗೆಗೆ ಎಚ್ಚರವುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಇದು ನಿನ್ನ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸಲ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವವನಾಗಿದ್ದೇನೆ. “ಎಲ್ಲಾ ಜನರೊಂದಿಗೆ ಸಮಾಧಾನದಿಂದಿರಲು” ಜೀವಿಸಲು ಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನಾವು ಮಾಡುವಾ.

ಮುಕ್ತಾಯ

ಹಳೆ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿನ ಇತರೆಲ್ಲಾ ಪ್ರವಾದಿಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಎಲೀಷನು ಅನೇಕ ಲೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯೇಸುವನ್ನು ಹೋಲುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ಹೇಳಿಕೆಯು ಇದೆ. ನಮ್ಮ ಪಾಠದಲ್ಲಿನ ವೈಲಿಗಳಿಗೆ ಅವರು ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದ್ದಾರೋ ಅದನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಆತನ ವೈಲಿಗಳಿಗೆ ಅವಶ್ಯವಾದದ್ದನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಎಲೀಷನ ಕೃತಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮವಾದ ನಿರರ್ಶನವು ಇನ್ನೊಂದು ಇಲ್ಲ. ಇದನ್ನೇ ಯೇಸುವು ನಮಗಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ನಾವು ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯರಾಗಿದ್ದೇವು? ನಿತ್ಯವಾದ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ (ರೋಮಾಪುರ 3:23; 6:23). ನಮಗೆ ಯಾವುದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿತ್ತು? ನಿತ್ಯಜಡುಗಡೆಗಾಗಿ ನಮಗಾಗಿ ಸಾಯಲು ಯಾರಾದರೂ ಬೇಕಿತ್ತು, ಯೇಸು

ನಿನಗಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ನೀನು ಮೆಚ್ಚುವವನಾಗಿದ್ದೀಯೋ? ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾದರೆ, ಆತನ ಪ್ರೀತಿಯ ಕರೆಗಾಗಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸದೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ (ಮತ್ತಾಯ 11:28-30). ಆಗ ನೀನು ಹೆಚ್ಚಾದ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು, ದೇವರೊಂದಿಗಿನ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು (ರೋಮಾಪುರ 5:1) ಹೊಂದಬಿ ಕೇಗಲೇ ಬನ್ನಿ!

ಉಪ್ಪಣೆಗಳು

¹S. M. Lindsay, quoted in C. Roy Angell, *Baskets of Silver* (Nashville: Broadman Press, 1955), 49. ²ದೋತಾನ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಮತ್ತು ಸುತ್ತವರೆದ ಸೈನ್ಯವು ಎಲಾಷನಡೆಗೆ “ಕೆಳಗೆ” ಇಳಿದು ಹೋಗಬೇಕಾದ್ದರಿಂದ, ಪಂಡಿತರು “ಅವರು ಆತನಡೆಗೆ ಇಳಿದು ಬಂದರು” ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಸಹಜವಾಗಿ ಸೂಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾಗಿರಬಹುದು. ವಾಸ್ತವವೆಂದರೆ ಅರಾಮ್ಯರ ಸೈನ್ಯವು ಎಲಾಷನು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಬೆಟ್ಟದ “ಇಳಿಜಾರಿಗೆ” ಬಂದದ್ದರೇ? ಅದರ ಅರ್ಥವು ದೇವದೂತರು ಎಲಾಷನಡೆಗೆ “ಬಂದನಂತರ” ಪ್ರವಾದಿಯು ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಕುರುಡರನ್ನಾಗಿಸಲು ಹೇಳಿದನೇ? ಕೆಲವರು ಯೋಚಿಸುವುದೇನೆಂದರೆ “ಅವರು” ಎಂಬುದು ಎಲಾಷನ ಮತ್ತು ಆತನ ಸೇವಕನನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದಾಗಿದೆ ಮತ್ತು “ಆತನನ್ನು” ಎಂಬುದು ಅರಾಮ್ಯರ ಸೇನೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಸಮೂಹ ನಾಮಪದವಾಗಿದೆ ಎಂದು. ³G. Rawlinson, “2 Kings,” *The Pulpit Commentary*, vol. 5, 1 & 2 Kings, ed. H. D. M. Spence and Joseph S. Exell (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1950), 122. ⁴Encarta[®] World English Dictionary, Microsoft Word Ver. 10, Microsoft Corporation, Redmond, Wash., 1999. ⁵C. F. Keil and F. Delitzsch, “1 and 2 Kings,” *Commentary on the Old Testament*, vol. 3, 1 and 2 Kings, 1 and 2 Chronicles, Ezra, Nehemiah, Esther (Peabody, Mass.: Hendrickson Publishers, 1989), 326; James E. Smith, *The Books of History*, Old Testament Survey Series (Joplin, Mo.: College Press Publishing Co., 1995), 568; Clyde M. Miller, *First and Second Kings*, The Living Word Commentary series, vol. 7 (Abilene, Tex.: A.C.U. Press, 1991), 340. ⁶Robert Jamieson, A. R. Fausset, and David Brown, *Commentary on the Whole Bible* (Grand Rapids, Mich.: Zondervan Publishing House, 1961), 274. ⁷Rawlinson, 122. ⁸J. Robert Vannoy, notes on 2 Kings, *The NIV Study Bible*, ed. Kenneth Barker (Grand Rapids, Mich.: Zondervan Publishing House, 1985), 534. ⁹ನಂತರದ ಹಾರದಲ್ಲ, ಜೋರಾಮನು ಎಲಾಷನ ತಲೆಯನ್ನು ಕಡಿಸಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದನು (2 ಅರಸು 6:31). ಆತನು “ಎರಡು ಮನಸ್ಸು ಉಳ್ಳವನೂ ತನ್ನ ನಡತೆಯಲ್ಲಿ ಚಂಚಲನೂ ಆಗಿದ್ದನು” (ಯಾಕೋಬ 1:8). ¹⁰Vannoy, 534.

“ಇಲ್ಲ” ಎಂಬ ಗ್ರೀಕ್ ಭಾಷೆಯ ಒಂದು ಭಾಗವು ಎಲಾಷನ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದೆ, ಆದರೆ ಅನೇಕ ಪ್ರಾಚೀನ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳು ಇದನ್ನು ಓದುವಾಗ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು NASB ಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ¹²David Roper, “Amazing Grace,” in “Sermons I Like to Preach,” *Truth for Today* (October 1997): 7.